

CIROK SZABÓ ISTVÁN

Szakíts, ha bírsz

Már tudtam, amikor elindultunk a teremből kifelé,
Hogy a mai tornaóra, nem lesz egy sima tornaóra.
A tornaterem közepén felsorakoztunk ellenségeim elé,
Negyvenöt perc múlva győztesként lépek a folyosóra.
Végignézek a hadseregemen, erős, bátor osztálytársak.
Pont szemben velem áll Ottó, Balázs, Ákos és Eszter.
Persze Eszter Balázs kezét fogja, ma véget vetek fogságának.
Várom a jelre, szakíts, ha bírsz, rohanok most az egyszer
Igazán. Megcélzom Balázs és Eszter összefont ujjait,
De gyenge testem ezen a köteléken nem hatol át.
Istenem, nem lettem győztes, sem első, sem nulladik.
Az ellenség túsza lettem, na jó, adj király katonát!
Vesztesként lépek a folyosóra és lehajtott fejjel egészen
a teremig. Bár ne is léteznék, ehelyett most lesz magyaróra,
Hátranézek, az utolsó sorban Eszter keze Balázs kezében,
A tanárnő észrevesz, a táblához hív, krétát ad, akasztófa,
Mindenki engem néz, a levegő izzik, akár a parázs,
A táblához fordulok, nagybetűkkel felírom, hogy B _ _ _ ZS.

